

iar pe Rotaru Tudor l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pământ, în rezultat la ce acesta s-a lovit cu capul de asfalt.

Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, 953/D din 19 mai 2014 și nr.954/D din 19 mai 2014, le-au fost cauzate:

- lui Rotaru Tudor, vătămare corporală gravă, sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stângă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stângă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață;

- lui Batog Vitalie, vătămare neînsemnată, sub formă de excoriație pe cap;

- lui Borș Cornel, vătămare neînsemnată, sub formă de excoriații pe față și antebrațul stâng.

Tot ei, la 01 aprilie 2014, aproximativ la ora 21.00, aflându-se lângă barul „Vis” din str.Titu Maiorescu 5, mun.Chișinău, având intenția cauzării leziunilor corporale, l-a lovit pe cet.Rotaru Tudor cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pământ, în rezultat acesta s-a lovit cu capul de asfalt, astfel cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, vătămare corporală gravă sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stângă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stângă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței în privința lui V.Barbanov, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa stabilită ultimului în baza art.151 alin.(1) și 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, deoarece instanța incorect a indicat în sentință categoria penitenciarului de tip închis, reținând în seama acestuia starea de recidivă, pe când antecedentele penale ale inculpatului erau deja stinse;

- avocatul I.Soțchi în numele părții vătămate T.Rotaru, care a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei stabilite lui N.Aliyev și în partea reducerii prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și să fie dispusă încasarea de la V.Barbanov și N.Aliyev în beneficiul lui T.Rotaru a prejudiciului moral în sumă de 500000 lei, pe motiv că a fost emisă neîntemeiat ordonanța din 14.08.2015, prin care s-a renunțat la învinuirea lui N.Aliyev în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe când ansamblul de probe cercetate în instanță confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii date, prin ce părții vătămate i-a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Rusnac, Vanecicova, Negruță, care confirmă cele declarate de partea vătămată; - instanța incorect a individualizat pedeapsa stabilită lui N.Aliyev, fără a reține faptul că acesta nu a recunoscut vina, nu a recuperat prejudiciul material și nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, astfel că pedeapsa stabilită nu v-a fi suficientă pentru a atinge scopul acesteia de restabilire a echității sociale și corijarea inculpatului; - instanța deși a admis acțiunea civilă în partea prejudiciului moral, însă nejustificat a redus mărimea acestuia, fără a lua în considerație gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate, cât și date obiective ce certifică acest fapt, importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, nivelul suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice și fizice, felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciu, pe când din circumstanțele cauzei cert s-a constatat că partea vătămată a suferit o vătămare gravă a integrității corporale, capacitatea lui de muncă s-a redus semnificativ, astfel că prejudiciul moral urmează a fi încasat în mărimea solicitată de partea vătămată;

- avocatul C.Brînză în numele inculpatului N.Aliyev, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, ori să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, iar acțiunea civilă în partea prejudiciului moral să fie respinsă, invocând că instanța incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum și a părții vătămate T.Rotaru, a martorului N.Venecicova, din care rezultă că nu inculpatul l-a aruncat la pământ pe partea vătămată; - nu a dat apreciere instanța nici declarațiilor părții vătămate V.Batog, care a declarat că a fost lovit de N.Aliyev dar nu de o altă persoană, și nici a martorului I.Guștiuc, care a afirmat că V.Barbanov se bătea cu T.Rotaru, iar N.Aliyev se îmbrîncea cu C.Borș și V.Batog, și nu l-a lovit pe T.Rotaru, cât și a martorului D.Davidov, care a indicat că două persoane necunoscute l-au bătut și aruncat pe T.Rotaru; - la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de opinia procurorului, care a solicitat ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, precum și de faptul că în privința acestuia puteau fi aplicate dispozițiile art.90 Cod penal, luându-se în considerație că vătămarile corporale grave nu au fost cauzate de către N.Aliyev, inclusiv și de circumstanțele atenuante prezente în cauză, și că în acțiunile inculpatului lipsec circumstanțe agravante;

- avocatul V.Taşco în numele inculpatului V.Barbanov, care a solicitat achitarea inculpatului pe art.151 alin.(1) Cod penal și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în baza art.287 alin.(2) Cod penal, invocând că pe infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, organul de urmărire penală nu a adus probe clare și precise, prin care s-ar fi dovedit că inculpatul ar fi comis infracțiunea dată; - probele examinate în prima instanță demonstrează că V.Barbanov este doar subiect al infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, solicitând în baza acestei legi să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă;

- inculpatul V.Barbanov, care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării în baza art.151 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost comisă de el, invocând că instanța nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate T.Rotaru, care a declarat că dînsul nu l-a lovit cu capul de asfalt, ci o altă persoană; - nici unul din martori nu a menționat că anume el l-a lovit pe T.Rotaru cu capul de asfalt, aceștia au indicat că au văzut doar faptul când partea vătămată era deja la pământ, astfel consideră că sentința pe acest capăt de acuzare este bazată doar pe presupuneri, prin ce i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, au fost admise apelurile procurorului, parțial, din alte motive, inclusiv din oficiu, a avocatului C.Brînză în numele inculpatului N.Aliyev, a avocatului V.Taşco în numele inculpatului V.Barbanov și a inculpatului, a avocatului I.Soțchi în numele părții vătămate T.Rotaru în latura penală și civilă, în partea încasării prejudiciului moral, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Aliyev Nazim a fost achitat în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Totodată, Aliyev Nazim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, lui Barbanov Veaceslav, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă în partea prejudiciului moral, dispunându-se încasarea în beneficiul părții vătămate Rotaru Tudor de la Aliyev Nazim suma de 60000 lei și de la Barbanov Veaceslav suma de 100000 lei. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, audiind suplimentar inculpații N.Aliyev și V.Barbanov, a părții vătămate T.Rotaru, cercetînd probele administrate în cauză, inclusiv cele examinate de prima instanță, a conchis că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor de care au fost recunoscuți vinovați este integral dovedită prin:

- declarațiile inculpatului N.Aliyev, care a declarat că aflându-se împreună cu V.Barbanov în localul „Vis” unde se aflau și părțile vătămate, de care V.Barbanov s-a apropiat și i-a aplicat o lovitură lui T.Rotaru cu pumnul, după care s-a început bătaia. Apoi, părțile vătămate au ieșit din local, el a mers la baie fiindcă era rănit, iar V.Barbanov a ieșit după părțile vătămate. Când el a ieșit afară, V.Barbanov se bătea cu T.Rotaru, apoi a văzut cum aceștea au căzut jos. Ce a fost mai departe nu a văzut, deoarece el se bătea cu V.Batog. Când s-a terminat bătaia, l-a văzut pe T.Rotaru jos cu capul pe bordură și corpul pe asfalt, iar V.Barbanov l-a ridicat și l-a dus aproape de un gard de care l-a rezemat. T.Rotaru a fost luat de ambulanță, deoarece se simțea rău, acesta nu a fost aruncat de nimeni peste umăr, el a fost trântit jos de către V.Barbanov;

- declarațiile inculpatului V.Barbanov, care a explicat că a venit cu N.Aliyev în barul „Vis” unde se aflau părțile vătămate C.Borș V.Batog și T.Rotaru, el l-a lovit pe acesta din urmă cu palma peste față, apoi între ei s-a început o bătaie, dînsul a căzut jos, iar cînd s-a ridicat părțile vătămate nu mai erau. N.Aliyev era tăiat pe frunte, acesta și-a sunat feciorul, comunicându-i că a fost bătut. Când au ieșit afară, l-au văzut pe T.Rotaru, pe care feciorul lui N.Aliyev l-a aruncat în cap și pe C.Borș la aruncat, acesta a căzut cu mâinile pe asfalt. Dînsul l-a luat în brață pe T.Rotaru și l-a dus peste drum, este vinovat că primul l-a lovit pe T.Rotaru și l-a atras în conflict și pe N.Aliyev. La poliție a dat alte declarații la rugămintea lui N.Aliyev, iar fiind audiat a doua oară, a comunicat că în bătaie a participat și S.Aliyev, dînsul nu s-a bătut cu nimeni, nu a lovit în nimeni;

- declarațiile părții vătămate T.Rotaru, care a lămurit că în ziua incidentului V.Barbanov s-a apropiat de masa lor și fără careva motiv l-a lovit cu palma. Când s-au ridicat de la masă, de ei s-a apropiat și N.Aliyev, care l-a lovit pe V.Batog, după care a început bătaia. Dînșii au ieșit din local unul câte unul ca să plece acasă, V.Batog a intrat în magazin, în acest timp din local a ieșit N.Aliyev, care l-a lovit în cap și din urmă a sărit feciorul lui, care l-a apucat și lovit în cap;

- declarațiile suplimentare ale părții vătămate T.Rotaru date în ședința de judecată, care a declarat că a fost lovit de N.Aliyev, iar băiatul îmbrăcat în șorți l-a apucat și l-a aruncat în cap. La organul de urmărire penală nu a spus despre feciorul lui N.Aliyev, deoarece era dezorientat și nu ținea minte;

- declarațiile părții vătămate T.Rotaru date în carul urmăririi penale, unde acesta a relatat că a fost lovit cu pumnul în față de un bărbat de la masa vecină și între ei s-a început o altercație, care a durat vreo 2-3 minute, după care, el cu V.Batog și C.Borș au ieșit afară. V.Batog a intrat în magazinul alimentar, iar el cu C.Borș au rămas afară să-l aștepte, în acest timp au ieșit din bar acei doi bărbați și alți doi bărbați, care imediat au început să-i bată cu pumnii și picioarele peste corp și în cap. În urma loviturilor primite a căzut jos pe asfalt și și-a pierdut cunoștința revenindu-și deja la spital, unde a suferit intervenție chirurgicală la cap și în urma leziunilor primite a devenit persoană cu dezabilitate;

- declarațiile analogice ale părții vătămate V.Batog, care a concretizat că V.Barbanov primul l-a lovit pe T.Rotaru cu pumnii în cap și peste față, apoi s-a apropiat N.Aliyev, care a sărit la el și C.Borș la bătaie. Când a ieșit din magazin, i-a văzut pe C.Borș și T.Rotaru jos nemișcați, iar V.Barbanov și N.Aliyev văzîndu-l, i-au aplicat și lui lovituri, după care a venit poliția;

- declarațiile similare ale părții vătămate V.Batog date în cadrul urmăririi penale, unde acesta a indicat că ieșind din magazinul alimentar a văzut că C.Borș și T.Rotaru se aflau pe asfalt, iar bărbatul de origine moldoveană și bărbatul de origine caucaziană cu încă alți doi bărbați îi băteau. Unul din bărbații necunoscuți l-a lovit cu ceva greu în cap și el a căzut jos, după care s-a ridicat, a fugit și a sunat la poliție. Când la fața locului a venit poliția el s-a apropiat și a văzut că C.Borș și T.Rotaru erau însângerați, fără cunoștință, apoi a venit salvarea și pe C.Borș l-au readus în cunoștință, iar T.Rotaru a fost transportat la spitalul de urgență;

- declarațiile similare ale părții vătămate C.Borș, care a concretizat că în local V.Barbanov i-a spus lui T.Rotaru ca nu-i place cum se uită și l-a lovit, ei au sărit în apărare, s-au întins cu V.Barbanov și N.Aliyev. V.Barbanov se bătea cu T.Rotaru, iar după ce au ieșit afară, V.Barbanov și N.Aliyev au început să-l bată pe T.Rotaru, el a intervenit și N.Aliyev a sărit și el la bătaie, în acel timp a venit o persoană îmbrăcată în sorți și maiou, care l-a bătut, el pierzându-și cunoștința. Afară V.Barbanov și N.Aliyev l-au bătut cu picioarele în cap, nu a văzut cine l-a aruncat la pământ pe T.Rotaru;

- declarațiile părții vătămate C.Borș date în cadrul urmăririi penale, unde acesta a lămurit că după altercația din local, el împreună cu V.Batog și T.Rotaru au ieșit afară, V.Batog a intrat în magazinul alimentar de lângă local, iar el cu T.Rotaru au rămas afară. În acest timp din bar au ieșit bărbatul de origine moldoveană și bărbatul de origine caucaziană, s-au apropiat de ei și în acel moment s-au apropiat și alți doi bărbați necunoscuți, care imediat au început să-i bată cu pumnii și picioarele. De la loviturile primite el a căzut jos pe asfalt și și-a pierdut cunoștința, și-a revenit când a venit ambulanța, a văzut că V.Batog și T.Rotaru erau la fel bătuți și însângerați, iar T.Rotaru era fără cunoștință. A văzut cum N.Aliyev l-a bătut pe T.Rotaru cu pumnii, iar V.Barbanov cu picioarele în timp ce acesta se afla la pământ;

- declarațiile martorului D.Rusnac, care a relatat că a văzut că N.Aliyev și prietenul său se băteau cu trei bărbați cu pumnii și cu scaune, și dînsa a apăsat butonul de alarmă. Altercația a durat câteva minute, după care cei trei bărbați au ieșit din local. Ulterior, au ieșit afară și N.Aliyev cu prietenul său, iar peste vreo 20 de minute, după ce paza a plecat, a auzit gălăgie afară și din local a văzut că în fața acestuia este bătaie, însă nu a ieșit afară;

- declarațiile martorului N.Vanecicova, care a explicat că nu a asistat și nu a văzut începutul conflictului, dar a auzit zgomote, gălăgia a durat 5-10 minute. Când a venit V.Barbanov s-a început bătaia și ea a chemat paza, apoi T.Rotaru, C.Borș și încă un băiat au ieșit din local. N.Aliyev și T.Rotaru erau murdari de sânge. A văzut că N.Aliyev se bătea cu C.Borș și V.Batog, iar V.Barbanov îl bătea pe T.Rotaru. Când a venit paza, T.Rotaru și C.Borș erau jos, iar V.Barbanov l-a târât pe T.Rotaru, și nu a văzut ca cineva să-l arunce pe acesta în cap și nici pe C.Borș. Feciorul lui N.Aliyev și prietenul său nu au participat la bătaie;

- declarațiile martorului N.Vanecicova date la urmărirea penală, unde aceasta a relatat că a auzit gălăgie și strigăte în bar, zgomote de veselă spartă. Peste vreo 10 minute gălăgia s-a oprit și la fața locului a venit paza particulară. A văzut că din bar au ieșit trei bărbați însângerați, care s-au pornit pe drum. După ce paza particulară a plecat, din bar a ieșit N.Aliyev cu prietenul său. Ulterior, N.Aliyev cu feciorul și prietenul său au început să-i bată pe cei trei bărbați, lovindu-i cu pumnii și picioare, trântindu-i de asfalt, unul din cei trei bărbați și-a pierdut cunoștința. Apoi la fața locului a venit ambulanța și poliția, iar prietenul lui N.Aliyev a amenințat-o să nu spună nimic la poliție. Suplimentar a inidcat că era în stare de șoc și nu-și dădea bine seama de cele petrecute, însă în realitate fiul lui N.Aliyev nu a participat la bătaie și în acea seară nu l-a văzut la magazin;

- declarațiile martorului I.Negruța, care a comunicat că a văzut că din bar au ieșit cu strigăte mai mulți bărbați necunoscuți, care au început să se bată între ei în fața barului, unul din barbați de statură josuță, smolit la înfățișare, îmbrăcat în șorț și maiou l-a apucat cu mâinele pe un alt bărbat mai înalt și l-a aruncat peste umăr, bărbatul a căzut cu capul de asfalt și nu s-a mai ridicat de jos, la bătaie a participat și V.Barbanov, care l-a târât într-o parte pe bărbatul căzut pe asfalt, însă nu poate spune dacă anume N.Aliyev l-a aruncat pe T.Rotaru, deoarece nu i-a văzut fața;

- declarațiile martorului I.Guștiuc, care a declarat că îi cunoaște la înfățișare pe T.Rotaru, V.Borș și V.Barbanov, între care a avut loc o bătaie. În procesul altercației a văzut cum V.Barbanov l-a lovit pe T.Rotaru și ambii au căzut jos, persoana mai tânără s-a ridicat și l-a tras pe cel mai în vârstă sub gard. Era și un armean și se bătea cu alte două persoane. Peste 2-3 minute a venit poliția, ambulanța, persoana mai în vârstă a fost luat de ambulanță, iar pe

ceilalți i-a luat poliția. Nu a văzut ca N.Aliyev să-l lovească pe T.Rotaru. La bătaie pe lângă cei care se bateau era și o persoană tânără, care stătea într-o parte și nu se implica. După ce T.Rotaru a căzut jos, acesta nu s-a mai ridicat și V.Barbanov l-a tras după șosea. Ceilalți băieți se bateau cu N.Aliyev, până a veni poliția;

- declarațiile martorului A.Davîdov, care a relatat că îi cunoaște pe V.Barbanov și N.Aliyev, a auzit gălăgie și s-a apropiat de local, în fața acestuia a văzut băieții, apoi au venit 2 persoane, unul din care era în șorț și maiou. N.Aliyev a vorbit cu această persoană, care s-a apropiat și l-a aruncat peste cap pe cineva din părțile vătămate, iar pe urmă și pe a doua, iar cel de-al doilea băiat nu s-a implicat. După asta a venit paza de stat, poliția și salvarea. Nu a văzut ca N.Aliyev să lovească pe nimeni, el nu l-a aruncat jos pe nimeni;

- declarațiile expertului legist Iu.Scurtu, care a confirmat cele constatate în raportul de expertiză medico-legală nr.950/D din 27.05.2014, și anume că fractura liniară temporo-parietală pe stângă și fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare stabilită la T.Rotaru au fost produse prin cel puțin două lovituri, deoarece aceste zone sunt amplasate anatomic în locuri diferite. Fractura liniară temporo-parietală pe stângă este puțin probabil să se fi produs de la lovitură cu pumnii sau picioarele, practic se exclude, deoarece structura osului nu permite, în acea zonă osul este gros, dar depinde și ce pumn are agresorul, mai mult probabil de la lovirea cu, sau, de un corp contondent dur și nu se exclude să fie lovitura cu capul de asfalt. Fractura liniară temporo-parietală luată separat prezintă pericol pentru viață și reprezintă vătămare corporală gravă. Hematomul masiv subacut pe stângă adiacent liniei de fractură reprezintă vătămare corporală gravă.

Fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare nu se exclude că a fost produsă prin lovirea cu pumnul sau picioarele, aceasta condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și reprezintă vătămare corporală ușoară.

Dacă a fost o aruncare, nu se exclude fracturarea oaselor temporal și zigomatic, dar aceste fracturi au fost produse cel puțin din 2 lovituri și diferite. Este puțin probabil ca aceste fracturi să fie dintr-o singură lovitură. Diferența din momentul producerii leziunii temporo-parietală și a fracturii zigomatice poate fi de la câteva minute până la câteva ore;

cât și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.04.2014, rapoartele de expertiză medico-legală nr.950/D din 27.05.2014, 953/D din 19.05.2014 și 957/D din 19.05.2014, procesele de confruntare din 12.06.2014 între partea vătămată și învinuții V.Barbanov și N.Aliyev.

Instanța de apel a conchis că, întregul sistem de probe examinate și apreciate de instanță prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpaților N.Aliyev și V.Barbanov în comiterea faptei prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar a lui V.Barbanov și în comiterea celei prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpaților, reieșind din materialul probator administrat, întrunesc atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii de huliganism, deoarece aceștia au atentat la ordinea publică, liniștea cetățenilor, la regulile sociale și morale de convingere în societate, acționând cu intenție.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatului V.Barbanov din prevederile art.151 alin.(2) lit.d) în cele ale art.151 alin.(1) Cod penal, deoarece în ședința primei instanțe, la 14.08.2015, prin ordonanță motivată, procurorul M.Motînga a renunțat parțial la învinuirea adusă inculpatului N.Aliyev, și anume în comiterea infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, deși instanța a reîncadrat acțiunile inculpatului V.Barbanov în temeiul art.151 alin.(1) Cod penal, dar nu s-a pronunțat pe învinuirea adusă lui N.Aliyev în temeiul art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, din care motiv a conchis că apelul avocatului C.Brînză urmează a fi admis din alte motive, inclusiv din oficiu,

cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui N.Aliyev în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

La fel, instanța de apel, prin prisma argumentelor apelului declarat de avocatul V.Taşco în numele inculpatului V.Barbanov și apelul inculpatului, a conchis dovedită vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, prin probatoriul propus spre examinare.

Respectiv, în sensul reținut, instanța de apel a constatat că, prima instanță a luat în considerație ordonanța procurorului din 14.08.2015, prin care s-a renunțat la învinuirea în privința lui N.Aliyev în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal și corect a recalificat acțiunile inculpatului V.Barbanov în temeiul art.151 alin.(1) Cod penal, astfel că criticele apelanților că de comiterea ambelor infracțiuni se face vinovat doar N.Aliyev sunt nefondate, deoarece partea acuzării a contestat sentința doar dintr-un singur aspect, partea vătămată nu a contestat ordonanța de renunțare la învinuire din 14.08.2015 și nici la examinarea capătului de învinuire în privința lui N.Aliyev în temeiul art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, iar inculpatul V.Barbanov și avocatul în numele acestuia, au solicitat achitarea în temeiul art.151 alin.(1) Cod penal. Reieșind din dispozițiile art.410 Cod de procedură penală, instanța a menționat că nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Întemeiate instanța de apel a considerat argumentele procurorului, inculpatului V.Barbanov și a avocatului acestuia, referitor la faptul că prima instanță incorect a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pe când potrivit art.111 alin.(1) lit.h) Cod penal, inculpatul se consideră ca neavând antecedente penale, deoarece stingerea ultimului atecedent penal a fost la 18.06.2013, iar fapta comisă a avut loc la 01.04.2014 și incorect s-a reținut că infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă, astfel că inculpatul urmează să execute pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la apelul declarat de avocatul părții vătămate, instanța de apel a conchis că acesta urmează a fi admis atât în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale lui N.Aliyev, cât și în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral.

Astfel, instanța de apel, reținând prevederile art.61, 75 Cod penal, precum și ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, care este mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care se caracterizează suficient, este supus pentru prima dată răspunderii penale, vina a recunoscut-o parțial, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, iar persoana lui determină că nu a pătruns în gravitatea acțiunilor sale și a consecințelor survenite, a conchis că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă maximă prevăzută de sancțiunea normei penale incriminate, fiindcă doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolare de societate, va fi atins scopul pedepsei penale și de corijare a ultimului, iar careva temeiuri pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, lipsesc.

Cât privește acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului moral, instanța de apel a conchis că aceasta urmează a fi admisă parțial, considerând că suma de 60000 lei cu titlu de prejudiciu moral dispusă spre încasare de la N.Aliyev și 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral dispusă spre încasare de la V.Barbanov în folosul părții vătămate T.Rotaru va fi suficientă, ce reiese din faptul că ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale grave integrității corporale, dureri fizice și retrairi, care din cauza acțiunilor ilegale ale inculpaților este nevoit să se trateze periodic. Totodată, instanța a considerat exagerată suma solicitată de partea vătămată în mărime de 500000 lei, care este contrară celor stipulate în art.1423 Cod civil și Convenție, în care este prescris că scopul reparației echitabile este de a compensa suferințele psihice suferite din contul făptuitorului, pentru a stimula căința ultimului de comiterea infracțiunii și provocarea unor suferințe psihice și/sau fizice, cauzate chiar și din imprudență.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- avocatul I.Soțchi în numele părții vătămate T.Rotaru care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la ambii inculpați în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 500000 lei, deoarece suma dispusă spre încasare de instanța de apel nu este în stare să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele fizice și psihice suferite; - instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, ce ține de mărimea prejudiciului moral, la care nu s-a luat în considerație gravitatea cauzării suferințelor fizice sau psihice părții vătămate, nivelul suportării de către persoana vătămată a acestor suferințe psihice și fizice, felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul, pe când din circumstanțele cauzei cert s-a constatat că partea vătămată a suferit o vătămare gravă a integrității corporale, capacitatea lui de muncă s-a redus semnificativ, a suferit fizic și psihic, astfel că prejudiciul moral urmează a fi încasat în mărimea solicitată de partea vătămată;

- avocatul M.Suduc în numele inculpatului V.Barbanov care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii și aplicarea unei pedepse în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu suspendarea executării ei, în temeiul art.90 Cod penal, argumentând că prin totalitatea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești nu se constată că V.Barbanov, prin acțiunile sale ar fi comis fapta prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal; - instanța de apel nu a dat apreciere corectă declarațiilor expertului legist I.Scurtu, a părților vătămate T.Rotaru, V.Batog, a martorilor I.Negruța, A.Davîdov, E.Ralli din care rezultă că partea vătămată a fost aruncată peste cap de o altă persoană, dar nu de către V.Barbanov, care i-a aplicat lovituri doar cu pumnii; - faptul că organul de urmărire penală nu a stabilit și acuzat persoana de comiterea infracțiunii date, care i-a cauzat părții vătămate leziuni corporale grave, sau că acuzarea a renunțat parțial la învinuirea inculpatului N.Aliyev, nu poate fi recunoscut ca vinovat V.Barbanov de comiterea faptei pe care nu a comis-o; - instanța de apel nu a indicat nici o probă prin care s-ar face dovedită vinovăția lui V.Barbanov în comiterea acestei infracțiuni; - instanța nu a audiat în apel toate părțile vătămate și martorii, astfel probele administrate au fost superficial analizate; - incorect instanța fără a-l recunoaște vinovat pe V.Barbanov i-a numit pedeapsa definitivă cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis;

- avocatul C.Brînză în numele inculpatului N.Aliyev care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă pentru fapta comisă și să-i fie micșorat cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare, pe motiv că instanța incorect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, deoarece fără a lua în considerație că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă de 4 ani închisoare, i-a aplicat acestuia pedeapsa maximă de 5 ani, fără a ține cont că inițiatorului conflictului, V.Barbanov, i-a fost stabilită o pedeapsă mai blândă - de 4 ani și 6 luni închisoare, și nu a motivat soluția de ce în privința acestuia nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, de rând ce careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar în cauză au fost constatate doar circumstanțe atenuante, și anume inculpatul a recunoscut vina parțial, se caracterizează pozitiv, are lucru permanent, l-a vizitat pe T.Rotaru la spital încercînd să restituie prejudiciul material; - prejudiciul moral dispus spre încasare de instanța de apel în beneficiul părții vătămate de la inculpat este unul exagerat, reieșind din faptul că inculpatul are un salariu lunar doar de 2500 lei, iar prin încasarea acestuia, inculpatul a fost privat de dreptul la un proces echitabil, dreptul de a fi aplicate în privința lui prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, deși prin

intermediul avocatului, la 24.11.2016, acesta a transferat pe numele lui T.Rotaru suma prejudiciului material de 5770 lei;

- inculpatul N.Aliyev care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu încetarea procesului penal în temeiul art.332 alin.(1), 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, și anume intervenirea amnistiei, cu excluderea sintagmei, prin care a fost dispusă încasarea prejudiciului moral în folosul părții vătămate în mărime de 60000 lei și a cuvântului „Tot ei” cu înlocuirea „Tot V.Barbanov” din partea descriptivă a deciziei pentru fapta de care a fost achitat, pe motiv că motivarea deciziei contrazice dispozitivului hotărârii, deoarece, deși instanța a dispus achitarea lui, însă a constatat fapta ca fiind săvârșită de către el de comun acord cu V.Barbanov; - incorect instanța recunoscându-l vinovat în baza art.287 Cod penal, a calificat acțiunile lui ca „exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate”, sintagmă ce a fost exclusă din norma dată, astfel urmînd a fi exclusă și din învinuire; - incorect instanța în fapta constatată pentru huliganism a descris că dînsul i-a bătut în local pe T.Rotaru, V.Batog și C.Borș cu pumnii și picioarele și afară l-a bătut pe T.Rotaru cu pumnii și picioarele, apoi l-a ridicat în brațe și l-a aruncat la pămînt, ultimul lovindu-se cu capul de asfalt, prin ce i-a cauzat leziuni corporale grave, astfel a săvârșit un huliganism agravant, pe cînd huliganismul nu include și cauzarea unei leziuni corporale grave periculoase pentru viață, de unde reiese că constatarea stării de fapt nu rezultă din materialele cauzei penale; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului V.Barbanov, părților vătămate T.Rotaru, V.Batog, C.Borș, din care rezultă că dînsul în local nu a aplicat cuiva lovituri, dar dimpotrivă singur a fost lovit și că anume V.Barbanov l-a lovit pe T.Rotaru; - din declarațiile părților vătămate și ale martorilor, care sunt contradictorii, nu reiese că anume dînsul l-ar fi aruncat pe asfalt pe T.Rotaru, astfel instanțele nu au putut dovedi faptul că vătămarea corporală gravă a integrității corporale cauzată acestuia a fost produsă de dînsul, lipsind astfel legătura cauzală dintre faptă și consecințele survenite, din care motiv instanța incorect a dispus încasarea de la el a prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate în sumă de 60000 lei, care urmează a fi exclus, cu aplicarea în privința sa a Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova și încetarea procesului penal; - la stabilirea pedepsei pentru huliganism, instanța de apel, aplicându-i cea mai aspră pedeapsă, a ignorat prevederile art.75 Cod penal, nu a reținut circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, ceea ce este contrar scopului prevăzut de art.61 Cod penal, astfel că i-a aplicat o pedeapsă neechitabilă, mai mare decât cea stabilită lui V.Barbanov, care a și fost inițiatorul conflictului, pedeapsa nefiind individualizată conform prevederilor legale.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului și a părții vătămate expuse în referințe, care au solicitat respingerea recursurilor declarate de avocații în numele inculpaților și a inculpatului N.Aliyev, Colegiul penal consideră că recursul declarat de avocatul I.Soțchi în numele părții vătămate T.Rotaru urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile declarate de avocatul C.Brînză în numele inculpatului N.Aliyev și inculpat, de avocatul M.Suduc în numele inculpatului V.Barbanov urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

După cum rezultă din conținutul recursurilor avocatului C.Brînză și inculpatului N.Aliyev, aceștia critică decizia instanței de apel, pe motiv că descriptivul deciziei contrazice dispozitivului hotărârii, deoarece, deși instanța a dispus achitarea lui în baza art.151 alin.(2)

lit.d) Cod penal, însă a constatat fapta ca fiind săvârșită de către el de comun acord cu V.Barbanov, iar recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 Cod penal, incorect în fapta constatată a descris că dînsul l-a ridicat în brațe pe T.Rotaru și l-a aruncat la pămînt, ultimul lovindu-se cu capul de asfalt, prin ce i-a cauzat leziuni corporale grave, pe cînd huliganismul nu include și cauzarea unei leziuni corporale grave periculoase pentru viață, de unde reiese că constatarea stării de fapt nu rezultă din materialele cauzei penale.

Verificînd argumentele recurenților, instanța de recurs constată că acestea și-au găsit confirmare.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, potrivit rechizitoriului inculpații N.Aliyev și V.Barbanov au fost învinuiți în faptul că, de comun acord, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, au iscat o altercație cu cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel, după care le-au aplicat ultimilor multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, totodată sistînd activitatea barului „Vis” și deteriorînd mobilierul și vesela. Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale infracționale, aflîndu-se afară lângă barul „Vis”, au mai aplicat cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, iar pe Rotaru Tudor l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pămînt, în rezultat la ce acesta s-a lovit cu capul de asfalt, fiindu-i cauzată vătămare corporală gravă, iar lui Batog Vitalie și Borș Cornel, vătămare neînsemnată.

La fel, tot ei, au fost învinuiți că, avînd intenția cauzării leziunilor corporale, l-a lovit pe cet.Rotaru Tudor cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pămînt, în rezultat acesta s-a lovit cu capul de asfalt, cauzîndu-i vătămare corporală gravă, care prezintă pericol pentru viață.

Astfel, N.Aliyev și V.Barbanov au fost puși sub învinuire în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, adică pentru vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane.

Ulterior, în cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța procurorului M.Motînga din 14.08.2015, partea acuzării a renunțat la învinuirea inculpatului N.Aliyev de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Prima instanță examinînd cauza în fond, cercetînd nemijlocit toate probele administrate în cauză, în partea descriptivă a sentinței a reținut că, partea acuzării, prin ordonanța din 14.08.2015, a renunțat la învinuirea inculpatului N.Aliyev de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, în legătură cu ce a conchis că inculpatul urmează a fi achitat pe capătul dat de acuzare, iar acțiunile lui V.Barbanov urmează a fi recalificate în baza art.151 alin.(1) Cod penal, însă, la stabilirea faptei, incorect a constatat că această infracțiune a fost comisă de către N.Aliyev în comun cu V.Barbanov.

Colegiul penal atestă că, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, la întocmirea căreia, instanța trebuie să se ghideze de cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate, fapt ce nu a fost îndeplinit în cauză, deoarece instanța a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului N.Aliyev, însă a constatat fapta ca fiind dovedită.

De asemenea, pentru ca o hotărâre să fie legală și întemeiată, concluziile acesteia din partea descriptivă trebuie să corespundă cu cele din partea dispozitivă, ceea ce la caz este contrar, deoarece prima instanță în partea descriptivă a ajuns la concluzia de achitare a lui N.Aliyev în baza art.151 alin.(2) lit.b) Cod penal, însă în dispozitiv doar l-a recunoscut vinovat pe ultimul de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, lipsind dispoziția de achitare în baza art.151 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Instanța de apel, examinînd apelurile declarate în cauză, reținînd erorile comise de prima instanță, a casat sentința din alte motive, inclusiv din oficiu și a pronunțat o nouă

hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispus achitarea lui N.Aliyev în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de el, însă nu a corectat eroarea comisă de către prima instanță, dar a admis aceeași eroare, constatînd aceeași faptă, indicând că „*tot ei*, la 01.04.2014... avînd intenția cauzării leziunilor corporale, l-a lovit pe cet.Rotaru Tudor cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pămînt, în rezultat ultimul lovindu-se cu capul de asfalt, astel cauzându-i lui Rotaru Tudor, conform raportului de expertiză medico-legală nr.950/D din 27.05.2014... vătămare corporală gravă, care prezintă pericol pentru viață” (f.d.86 v.4).

Prin urmare, Colegiul penal constată greșite concluziile ambelor instanțe în ce privește constatarea faptei pentru care N.Aliyev a fost achitat pe capătul de acuzare în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal și de condamnare a lui V.Barbanov de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, deoarece instanțele au admis formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvîrșirea infracțiunii, fiind contrare prevederilor art.394 alin.(3) pct.1) și 2) Cod de procedură penală.

Astfel, reținînd circumstanțele sus menționate, Colegiul penal conchide că, vinovăția inculpatului Barbanov Veaceslav în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, a fost demonstrată, cert fiind constatat că acesta, la 01 aprilie 2014, aproximativ la ora 21.00, aflându-se lângă barul „Vis” din str.Titu Maiorescu 5, mun.Chișinău, avînd intenția cauzării leziunilor corporale, l-a lovit pe Rotaru Tudor cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pămînt, în rezultat acesta s-a lovit cu capul de asfalt, astfel cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, vătămare corporală gravă sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stîngă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stîngă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stîngă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață.

Concomitent, Aliyev Nazim a fost învinuit în faptul că, la 01 aprilie 2014, aproximativ la ora 21.00, aflându-se lângă barul „Vis” din str.Titu Maiorescu 5, mun.Chișinău, avînd intenția cauzării leziunilor corporale, l-a lovit pe cet.Rotaru Tudor cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pămînt, în rezultat acesta s-a lovit cu capul de asfalt, astfel cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, vătămare corporală gravă sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stîngă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stîngă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stîngă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață.

Astfel, Colegiul penal consideră întemeiate argumentele invocate în recursurile declarate de avocatul C.Brînză în numele inculpatului N.Aliyev și de inculpat la acest capitol, deoarece cert s-a constatat că instanțele de fond au comis erori la constatarea faptei sus menționate.

Totodată, instanța de recurs va respinge argumentele invocate în recurs de avocatul M.Suduc în numele inculpatului V.Barbanov, precum că instanțele incorect l-au recunoscut vinovat pe acesta de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, pe când nici o probă nu dovedește faptul că inculpatul ar fi comis infracțiunea și ar fi cauzat părții vătămate T.Rotaru leziuni corporale grave, astfel că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii date.

În acest sens Colegiul penal atestă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Potrivit materialelor cauzei se constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Barbanov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile inculpatului N.Aliyev, care a arătat că el se bătea cu C.Borș și V.Botog, iar V.Barbanov cu T.Rotaru și a văzut când aceștia au căzut jos, a părților vătămate T.Rotaru, V.Batog, C.Borș, a martorilor D.Rusnac, N.Vanecicova, Ig.Negruța, I.Guștiuc, A.Davîdov, potrivit cărora anume V.Barbanov l-a lovit în local pe T.Rotaru, apoi ieșind afară acesta se bătea cu T.Rotaru, și anume el l-a ridicat de jos pe acesta, care era fără cunoștință și l-a tîrît după șosea rezemîndu-l de un gard, a expertului Iu.Scurtu și actele cauzei - raportul de expertiză medico-legală nr.950/D din 27.05.2014, procesele-verbale de confruntare din 12.06.2014 între T.Rotaru și V.Barbanov, N.Aliyev, probe care sînt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel, cât și la pct.4 al prezentei decizii.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, în mod corect au reținut că inculpatul V.Barbanov se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață. Probatoriul administrat în cauză confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului V.Barbanov, inclusiv și vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele avocatului, precum că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost recunoscut vinovat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat.

Subsecvent, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului V.Barbanov în comiterea infracțiunii în baza art.151 alin.(1) Cod penal rezultă din circumstanțele stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, și anume declarațiilor părților vătămate, a martorilor, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Declarațiile martorilor, nu pot fi apreciate critic, precum solicită recurentul, fiindcă martorii în cauză au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și că asupra lor nu au existat presiuni, amenințări, constrîngeri sau ingerințe ale organului de urmărire penală sau ale altor persoane care să fi afectat acuratețea și realitatea celor consemnate în declarațiile scrise existente la dosar, că nu

au existat sugestii sau alte elemente de influențare din partea organelor de drept sau ale altor persoane în sensul de a-l acuza pe V.Barbanov pe nedrept.

La fel, Colegiul penal constată că inculpații N.Aliyev și V.Barbanov au fost condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, adică pentru faptul că, la 01 aprilie 2014, aproximativ la ora 21.00, aflându-se lângă barul „Vis” din str.Titu Maiorescu 5, mun.Chișinău, de comun acord, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a iscat o altercație cu cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel, după care le-a aplicat ultimilor multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, totodată sistând activitatea barului „Vis” și deteriorând mobilierul și vesela. Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale, aflându-se afară lângă barul „Vis”, au mai aplicat cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, iar pe Rotaru Tudor l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pământ, în rezultat la ce acesta s-a lovit cu capul de asfalt,

Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, 953/D din 19 mai 2014 și nr.954/D din 19 mai 2014, le-au fost cauzate: - lui Rotaru Tudor, vătămare corporală gravă, sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stângă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stângă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață; - lui Batog Vitalie, vătămare neînsemnată, sub formă de excoriație pe cap; - lui Borș Cornel, vătămare neînsemnată, sub formă de excoriații pe față și antebrațul stâng.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de avocatul C.Brînza în numele inculpatului N.Aliyev și de inculpat, aceștia nu sunt de acord cu constatarea faptei prevăzute la art.287 Cod penal făcută de către instanțele de fond, referitor la includerea sintagmei „exprimând o vădită lipsă de respect față de societate”, fiindcă această sintagmă a fost exclusă din dispoziția normei, și a constatării că „...iar pe Rotaru Tudor l-a ridicat în brațe, aruncându-l la pământ, în rezultat la ce acesta s-a lovit cu capul de asfalt. Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr.950/D din 27 mai 2014, 953/D din 19 mai 2014 și nr.954/D din 19 mai 2014, le-au fost cauzate: - lui Rotaru Tudor, vătămare corporală gravă, sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura liniară temporo-parietală pe stângă cu implicarea ambelor lamele, fractura arcadei zigomatice pe stângă cu deplasare, hematom masiv subacut pe stângă, adiacent liniei de fractură, care prezintă pericol pentru viață”, care urmează a fi excluse din constatarea faptei, deoarece acestea se încadrează în prevederile art.151 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, art.287 Cod penal prevede răspunderea penală pentru huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Astfel, infracțiunea de huliganism prevăzută la norma penală sus menționată, presupune acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică *însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor* sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe în procesul cărora a fost aplicată atât violența psihică, cât și cea fizică, care se manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, *care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent*, prin lovituri, bătăi sau altă violență care s-a soldat cu cauzarea intenționată sau din imprudență a vătămarilor corporale *neînsemnate, ușoare sau medii*.

Reținând aceste stipulări, Colegiul consideră că sunt întemeiate argumentele părții apărării referitor la sintagmele menționate *supra* incluse în constatarea faptei prevăzute la art.287 Cod penal de către instanțele de fond, în legătură cu ce acestea urmează a fi excluse din constatarea faptei, pe motiv că nu sînt prevăzute în dispoziția acestei norme penale.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, în cauză, cert s-a constatat că inculpații N.Aliyev și V.Barbanov, la 01.04.2014, aproximativ la ora 21.00, de comun acord, aflându-se în incinta localului de agrement „Vis” din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, a iscat o altercație cu cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel, după care le-a aplicat ultimilor multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, totodată sistând activitatea barului „Vis” și deteriorând mobilierul și vesela. Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale, aflându-se afară lângă barul „Vis”, au mai aplicat cet.Rotaru Tudor, Batog Vitalie și Borș Cornel multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele invocate de inculpatul N.Aliyev, precum că incorect instanțele au dispus încasarea de la el în folosul părții vătămate T.Rotaru a prejudiciului moral, lipsind legătura cauzală dintre faptă și consecințele survenite.

În sensul dat, se va reține că, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică nu pot să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin.(1) art.287 Cod penal - *aplicarea violenței asupra persoanelor* sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

De aici rezultă că, există legătura cauzală dintre fapta comisă de N.Aliyev și consecințele survenite, astfel fiind corecte concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism, deoarece cert s-a constatat că N.Aliyev în afară de încălcarea grosolană a ordinii publice, a aplicat și violență asupra părților vătămate T.Rotaru, V.Batog și C.Borș, aplicându-le lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-le vătămări corporale.

La fel, sunt neîntemeiate argumentele avocatului și inculpatului N.Aliyev, referitor la faptul, precum că instanța eronat nu a dispus aplicarea în privința lui a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova și încetarea procesului penal, deoarece, instanța este în drept să aplice amnistierea inculpatului, prin casarea hotărârii și pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, dacă, la judecarea apelului, sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare, însă în cauză partea vătămată T.Rotaru a înaintat acțiune civilă, aceasta fiind admisă și încasat de la inculpați în beneficiul acestuia prejudiciul material, cât și prejudiciul moral, care nu a fost recuperat acestuia.

Referitor la argumentele părții apărării privind netemeinicia aplicării de către instanțele de judecată inculpatului N.Aliyev a pedepsei închisorii cu executarea ei reală, Colegiul penal le consideră întemeiate reținând următoarele.

Potrivit deciziei instanței de apel, instanța, considerând întemeiate argumentele avocatului I.Sotchi în numele părții vătămate invocate în apel, a admis apelul acestuia în latura penală, a casat sentința în partea stabilirii pedepsei lui N.Aliyev în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și i-a aplicat acestuia pedeapsa maximă prevăzută de legea penală de 5 ani închisoare, însă fără a-și motiva soluția de ce a ajuns la concluzia că acestuia urmează a-i fi aplicată cea mai aspră pedeapsă, prevăzută pentru comiterea faptei date.

Colegiul penal atestă că, pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Aceste prevederi nu au fost respectate la stabilirea pedepsei lui N.Aliyev, deoarece, după cum s-a menționat mai sus, instanța de apel nu și-a motivat soluția privind aplicarea inculpatului a celei mai aspre pedepse, deși a reținut în seama acestuia un cumul de circumstanțe atenuante. Astfel, la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a acesteia, instanța de apel nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea

penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale, proporțională faptei săvârșite, nu a ales și nu a aplicat acel tip și acea mărime a pedepsei, care să fie cea mai eficientă pentru atingerea scopului legii.

La acest capitol Colegiul notează că, conform prevederilor art.61, 75 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia. Persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, menționăm, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vîrsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal, luînd în considerație faptul că inculpatul N.Aliyev a comis o infracțiune mai puțin gravă, ținînd seama de persoana acestuia, care anterior nu a fost judecat, este încadrat în cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina parțial, a recuperat prejudiciul material cauzat părții vătămate, conchide că pedeapsa stabilită acestuia este una prea aspră și că reeducarea și corijarea lui este posibilă fără izolare de societate.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Avînd în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal – umanismul legii penale, cât și al art.61 alin.(2) Cod penal, că pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului, Colegiul ajunge la concluzia că nu este rațional ca N.Aliyev să execute real pedeapsa stabilită, deoarece lipsesc careva interdicții de aplicare a art.90 Cod penal, din care motiv consideră posibil ca pedeapsa aplicată față de inculpat să fie dispusă prin suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probațiune.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța de apel, găsind întemeiate argumentele procurorului invocate în apel, referitor la reținerea incorectă de către prima instanță în seama inculpatului V.Barbanov a stării de recidivă și stabilirea greșită a tipului penitenciarului, unde acesta urmează să-și execute pedeapsa închisorii, a casat sentința în partea dată și a corectat eroarea admisă, însă dispozitivul deciziei nu corespunde cerințelor art.395 alin.(2), (3) Cod de procedură penală, dat fiind că instanța nu a indicat categoria și

mărimea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte, după care urma să stabilească pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni.

Colegiul atestă că, în cauză, se constată încălcarea prevederilor art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Reieșind din materialele cauzei, prima instanță, a reținut în seama inculpatului V.Barbanov circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea unor infracțiuni similare”, la stabilirea pedepsei motivând cuantumul ei prin prezența acestei circumstanțe agravante, care a fost menținută și de instanța de apel. Însă, după cum rezultă din textul rechizitoriului, organul de urmărire penală nu a reținut în seama lui V.Barbanov careva circumstanțe agravante (f.d.81 v.2). Astfel, Colegiul penal conchide că, reținând circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea unor infracțiuni”, prevăzută de art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal, ca prezentă în cauză, de care inculpatul V.Barbanov nu a fost învinuit prin rechizitoriu, prima instanță a comis o eroare de drept depășind volumul învinuirii, iar instanța de apel nu a corectat eroarea dată.

Prin urmare, argumentele avocatului M.Suduc în numele inculpatului V.Barbanov în partea individualizării pedepsei penale, sînt întemeiate, fapt ce dă temei instanței de recurs de a micșora termenul pedepsei stabilite inculpatului V.Barbanov de săvârșirea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat în baza art.151 alin.(1) Cod penal.

În ce privește recursul declarat de avocatul I.Soțchi în numele părții vătămate T.Rotaru, prin care se solicită casarea hotărârii instanței de apel în latura civilă, pe motiv că acțiunea civilă nu a fost admisă integral, solicitând încasarea în mod solidar de la ambii inculpați în beneficiul lui T.Rotaru a prejudiciului moral în mărime de 500000 lei, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul reține că, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, instanța de apel a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi, importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor, nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice și fizice, felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul, precum și situația familială și materială a persoanelor care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Pe de altă parte, pe lângă gravitatea prejudiciului moral, care în această cauză se situează la un nivel ridicat, pentru stabilirea indemnizației destinate reparării daunelor morale, trebuie avut în vedere și un alt criteriu, respectiv, cel al echității, pentru ca indemnizația să fie justă, rațională, echitabilă, stabilă în așa fel încât să asigure o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.

Criteriul echității, exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor. Reieșind din aceste stipulări, rezultă că instanța de apel corect nu a admis integral pretenția părții vătămate, considerînd că suma prejudiciului moral solicitat de acesta de 500000 lei este exagerat de mare.

Totodată, reținînd faptul că vătămarea corporală gravă a integrității corporale părții vătămate T.Rotaru a fost cauzată de acțiunile inculpatului V.Barbanov, pentru ce acesta a și fost recunoscut vinovat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, iar N.Aliyev a fost recunoscut vinovat în baza art.287 Cod penal, doar pentru acțiuni de huliganism, însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămate, aplicînd lui T.Rotaru lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, Colegiul penal consideră că, pentru faptul dat, suma dispusă spre încasare de către instanța de apel cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 60000 lei de la

N.Aliyev este excesiv de mare și nu rezultă din acțiunile acestuia întreprinse în privința părții vătămate, urmând a fi redusă.

De asemenea, referitor la volumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate, Colegiul penal menționează că, deși este cert că acesta, prin acțiunile inculpaților, a suferit anumite prejudicii morale, totuși cuantumul despăgubirii prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 500000 lei, este exagerat. Concluzia dată Colegiul și-o argumentează reieșind din gradul de vinovăție al autorilor prejudiciului, din măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate, de situația materială a inculpaților, cât și din practica judiciară privind aplicarea legislației referitor la încasarea despăgubirilor morale, precum și din faptul că prejudiciul moral parțial a fost recuperat prin însăși sentința de condamnare a inculpaților.

Prin urmare, reținând cele expuse *supra*, instanța de recurs conchide că prejudiciul moral cauzat părții vătămate T.Rotaru urmează a fi încasat parțial, și anume de la N.Aliyev în sumă de 30000 lei, iar de la V.Barbanov în sumă de 100000 lei, considerând neîntemeiate cerințele recursului înaintat de către avocatul I.Soțchi referitor la încasarea prejudiciului moral în mărimea solicitată de către partea vătămată.

Astfel, Colegiul penal conchide că erorile procesuale admise de către instanțele de fond cad sub incidența temeiurilor prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea recursurilor ordinare declarate de partea apărării, cu casarea hotărârilor contestate și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

7. În temeiul art.434, art.435 alin.(1) pct.1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Soțchi Inna în numele părții vătămate Rotaru Tudor.

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Brînza Constantin în numele inculpatului Aliyev Nazim și inculpat, de avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Barbanov Veaceslav, casează total sentința Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 17 martie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Aliyev Nazim se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite lui Aliyev Nazim pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Aliyev Nazim se achită de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Barbanov Veaceslav se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare;

- art.151 alin.(1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 6 (șase) ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Barbanov Veaceslav i se stabilește pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Rotaru Tudor se admite parțial.

Se încasează, în mod solidar, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul lui Rotaru Tudor de la Aliyev Nazim și Barbanov Veaceslav suma de 5770,51 lei, și cu titlu de prejudiciu moral de la Aliyev Nazim suma de 30000 lei și de la Barbanov Veaceslav suma de 100000 lei. În rest, acțiunea civilă a părții vătămate Rotaru Tudor se respinge ca fiind neîntemeiată.

Aliyev Nazim urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută o altă pedeapsă a închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Termenul executării pedepsei lui Barbanov Veaceslav se calculează din 28 martie 2017, cu includerea perioadei aflării lui sub arest și a pedepsei executate din 11 iunie 2014 până la 27 martie 2017, inclusiv.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun